

Tako je sud prvog stupnja odlučio jer je na ispitnom ročištu od 4. srpnja 2017. stečajni upravitelj osporio tražbinu drugog višeg isplatnog reda stečajnog vjerovnika navodeći da se radi o tražbini u iznosu od 1.161.650,85 kn koja se odnosi na obračunate kamate po reprogramu poreznog duga za razdoblje od 22. travnja 2017. do 22. prosinca 2019. Kako na ročištu nije otklonjeno osporavanje te tražbine to je sukladno odredbi čl. 266. st. 1. i čl. 267. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15, dalje: SZ) taj stečajni vjerovnik upućen u parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 1.161.650,85 kn te mu je za podnošenje tužbe određen rok od osam dana od pravomoćnosti rješenja o upućivanju na parnicu odnosno primitka drugostupanjske odluke, a ako je u tijeku parnični postupak da predloži nastavak tog postupka.

Protiv navedenog dijela rješenja žalbu je podnio stečajni vjerovnik. U žalbi u bitnome navodi da se prijavljeno potraživanje temelji na ovršnoj ispravi i to na pravomoćnom i ovršnom rješenju Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Stpn-45/2014 od 23. rujna 2014. kojim se odobrava sklapanje predstečajne nagodbe pa smatra da je na parnicu trebalo uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svog osporavanja, a ne stečajnog vjerovnika.

Stečajni upravitelj nije odgovorio na žalbu.

Žalba stečajnog vjerovnika je djelomično osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11- pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ) u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Stečajni postupak otvoren je na temelju rješenja o otvaranju stečajnog postupka 12. travnja 2017.

Prema stanju spisa Republika Hrvatska, Ministarstvo financija kao stečajni vjerovnik prijavio je ukupni iznos od 26.918.855,90 kn i to u višem isplatnom redu iznos od 8.528.322,92 kn (doprinosi i porezi), a u II. višem isplatnom redu tražbinu u iznosu od 18.390.532,98 kn s osnove poreza, članarine TZ-u i HGK, reprogram duga i parnični trošak, a kao činjeničnu i pravnu osnovu svoje ukupno prijavljene tražbine naveo je - ovjereni izlist informacijskog sustava porezne uprave, predstečajnu nagodbu poslovni broj Stpn 45/14 od 23. rujna 2014., presudu Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-699/2014 od 10. travnja 2015. i izračun reprograma duga po predstečajnoj nagodbi od 23. rujna 2014. Osim toga, isti vjerovnik prijavio je i tražbinu u iznosu od 3.835,85 kn a kao dokaz svoje tražbine navodi predstečajnu nagodbu poslovni broj Stpn 45/14 od 23. rujna 2014., rješenje o prekršaju ex Carinarnice Ploče P/I-282/12, P/I-299/12, P/I-309/12, od 15. svibnja 2013., otplatni plan PCU Split od 24. ožujka 2016., rješenje o ovrsi PCU Split od 30. lipnja 2016.

Iz spisa nesporno proizlazi da je stečajni upravitelj stečajnom vjerovniku, sada žalitelju, osporio prijavljenu tražbinu koja se odnosi na obračunate kamate po reprogramu poreznog duga za razdoblje od 22. travnja 2017. do 22. prosinca 2019., a iz zapisnika s ispitnog ročišta od 4. srpnja 2017. proizlazi da osporavanje predmetne tražbine na tom ročištu

nije otklonjeno pa je prvostupanjski sud pravilno donio pobijano rješenje u pobijanoj točki IV.3. njegove izreke.

Odredbom čl. 263. SZ-a propisano je da se tražbina smatra utvrđenom ako je na ispitnom ročištu prizna stečajni upravitelj, a ne ospori je koji od stečajnih vjerovnika, odnosno ako je izjavljeno osporavanje otklonjeno, a ako je tražbina sadržana u ovršnoj ispravi, pod utvrđenom tražbinom podrazumijeva se cjelokupni iznos naveden u toj ispravi.

Žalitelj tvrdi da se osporeni iznos tražbine odnosi na obračunatu kamatu po repogramu poreznog duga i da se temelji na ovršnoj ispravi i to pravomoćnom i ovršnom rješenju Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Stpn-45/2014 od 23. rujna 2014. kojim se odobrava sklapanje predstečajne nagodbe.

Odlučno je pitanje je li predmetna osporena tražbina sadržana u ovršnoj ispravi.

Iz prijave tražbine proizlazi da se stečajni vjerovnik poziva na ovjereni izlist informacijskog sustava porezne uprave, predstečajnu nagodbu od 23. rujna 2014., presudu Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-699/2014 od 10. travnja 2015. i izračun reprograma duga po predstečajnoj nagodbi od 23. rujna 2014.

Iz zapisnika od 4. srpnja 2017 proizlazi da je stečajni upravitelj osporio tražbinu stečajnog vjerovnika u iznosu od 1.161.650,85 kn jer se odnosi na obračunatu kamatu po reprogramu poreznog duga za razdoblje od 22. travnja 2017. do 22 prosinca 2019.

Na ročištu od 4. srpnja 2017, zastupnik po zakonu stečajnog vjerovnika naveo je da se predmetna tražbina odnosi na ovršnu ispravu, bez navođenja o kojoj se ovršnoj ispravi radi (s obzirom na to da se u prijavi poziva na više ovršnih isprava), da bi u žalbi naveo da se radi o rješenju Trgovačkog suda u Splitu kojim se odobrava sklapanje predstečajne nagodbe poslovni broj Stpn-45/2014 od 23. rujna 2014.

Iz rješenja Trgovačkog suda u Splitu kojim se odobrava sklapanje predstečajne nagodbe poslovni broj Stpn-45/2014 od 23. rujna 2014., na koje se poziva žalitelj kao na ovršnu ispravu, proizlazi da je odobreno sklapanje predstečajne nagodbe te je u odnosu na stečajnog vjerovnika Republika Hrvatska – Ministarstvo financija: „-utvrđena tražbina u iznosu od: 34.052.783,49 kuna, umanjuje se za iznos kamata od: 3.109.881,81 kuna koji se iznos kamata otpisuje te se ujedno umanjuje 50 % glavnice u iznosu od: 15.471.425,87 kuna pa je preostali iznos glavnice za namirenje od: 15.471.425,87 kuna, koji se iznos od: 15.471.425,87 kuna Predlagatelj-Dužnik ovom Vjerovniku obvezuje podmiriti, nakon isteka jedne godine“ – „prioritetne tražbine vjerovnika REPUBLIKE HRVATSKE – Ministarstva financija, iz temelja doprinosa za mirovinsko i invalidsko osiguranje (8109 i 8117) te porez na dohodak (1406), u ukupnom iznosu od: 6.667.748,28 kuna, stranke su suglasne kako se Predlagatelj-Dužnik ovom Vjerovniku obvezuje namiriti u cijelosti najkasnije unutar roka od jedne godine od pravomoćnosti sklapanja ove predstečajne nagodbe.“- „vjerovnicima ... otpisuju se redovne i zatezne kamate i dio glavnice u sveukupnom iznosu od 60% ukupno utvrđenih tražbina. Preostali iznos glavnice duga, nakon isteka dvije godine počeka, stranke su suglasne kako se Predlagatelj-Dužnik svakom ovom vjerovniku obvezuje namiriti u dvanaest jednakih tromjesečnih obroka (rok od tri godine). Za vrijeme trajanja počeka i otplate duga obračunava se i isplaćuje godišnja kamatna stopa u visini od 4,5% a iznos

utvrđenih tražbina, iznos od 60% za koji se utvrđene tražbine umanjuju te iznos od 40% koji preostaje za namirenje, za svakog ovog vjerovnika iznosi ovako: -... REPUBLIKA HRVATSKA (obveze po presudama prekršajnih sudova), OIB: 18683136487., iznos utvrđene tražbine je: 1.345.350,00 kuna, iznos umanjenja od 60% je: 807.210,00 kuna a iznos za namirenje je: 538.140,00 kuna;“

Prema odredbi čl. 139. st. 1. t. 1. SZ-a tražbine nižih isplatnih redova su kamate na tražbine stečajnih vjerovnika od otvaranja stečajnoga postupka (nedospjele tražbine dopijevaju otvaranjem stečajnog postupka), koje se prijavljuju isključivo na poseban poziv stečajnog suca (čl. 257. st. 5. SZ-a), a odredbom čl. 65 st. 1. SZ-a određeno je da pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka nastupaju početkom dana kojega je oglas o otvaranju stečajnog postupka istaknut na oglasnoj ploči suda.

Dakle, osporena tražbina po osnovi zateznih kamata po reprograma poreznog duga za razdoblje od 22. travnja 2017. do 22. prosinca 2019. po ovršnoj ispravi u iznosu od 1.161.650,85 kn predstavljala bi tražbinu nižeg isplatnog reda, a odnosila bi se na razdoblje od otvaranja stečajnog postupka, a kao takva prijavljuje se isključivo na poseban poziv stečajnog suca (čl. 257. st. 5. SZ-a).

Pobijano rješenje ne sadrži jasne podatke o pravno – činjeničnoj osnovi te tražbine, a uopće ne sadrži podatke na kojim se ispravama upravo ta osporena tražbina temelji.

U dostavljenom dijelu spisa nije vidljivo niti da je prijava podnesena na poseban poziv suca (čl. 257. st. 5. SZ-a), a kako to potraživanje po osnovi zateznih kamata po reprograma duga stečajni vjerovnik nije posebno prijavio već je prijavio u okviru ukupno prijavljene tražbine u iznosu od 26.918.855,90 kn i to u višem isplatnom redu iznos od 8.528.322,92 kn i u II višem isplatnom redu u iznosu od 18.390.532,98 kn te kako zbroj prijavljene tražbine i iznosa priznatih i osporenih tražbina matematički nije podudaran, a kako se vjerovnik u prijavi poziva i na presudu Trgovačkog suda u Splitu, kao ovršnu ispravu, na ispitnom ročištu od 4. srpnja 2017. na ovršnu ispravu koju ne identificira, a u žalbi na rješenje od 23. rujna 2014., takvo stanje spisa ne daje opravdanje za pravilnost donošenja rješenja u pobijanom dijelu, koje je stoga nerazumljivo što ima za posljedicu da se ne može ispitati pravilnost primjene odredbe čl. 266. st. 4. SZ-a i čl. 267. st. 2. SZ-a.

Osim toga, prema čl. 128. st. 3. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13, 26/15, 44/16; dalje: OPZ) vjerodostojna isprava u smislu stavka 1. toga članka je knjigovodstveni izlist stanja poreznog duga potpisan od ovlaštene osobe poreznog tijela.

Nadalje, odredbom čl. 128. st. 2. t. 2. OPZ ovršna isprava je obračunska prijava koju porezni obveznik podnosi u propisanim rokovima radi obračuna i iskazivanja obveze uplate poreza, a prema odredbama zakona kojima se uređuje pojedina vrsta poreza.

Dakle, pobijano rješenje u dijelu kojim je navedeni vjerovnik za osporenu tražbinu u iznosu od 1.161.650,85 kn upućen da u roku od osam dana može pokrenuti parnicu radi utvrđivanja navedenog dijela osporene tražbine odnosno osporavanja tražbine jer će se u protivnom smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice, odnosno ukoliko je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka tekla parnica o tražbini, u istom roku nastaviti postupak

311

Ref. 73 Pž-5957/2017-2

preuzimanjem te parnice, nema razloga o odlučnim činjenicama, a dati razlozi su nejasni, čime je ostvaren žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi čl. 10. SZ-a.

Slijedom navedenog, valjalo je na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a uvažiti žalbu, ukinuti pobijano rješenje i vratiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovan postupak u odnosnom dijelu.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će u odnosu na navedeni dio osporene tražbine u iznosu od 1.161.650,85 kn, prilikom odlučivanja o upućivanju na parnicu radi utvrđivanja, odnosno osporavanja tražbine, otkloniti nedostatke u postupanju vodeći računa o mjerodavnim odredbama čl. 266. st. 4. SZ-a i čl. 267. st. 2. te čl. 139. i čl. 257. SZ-a na koje mu je ukazano ovim rješenjem, te nakon toga donijeti pravilnu i zakonitu odluku koju će valjano obrazložiti.

U Zagrebu 11. listopada 2017.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
KAMELIJA PARAČ, v.r.

Za točnost otpavka
ovlašteni službenik

Brankica Curman
Brankica Curman